Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 213 (1713) ♦ Четвер, 13 листопада 1997 року ♦ Ціна договірна

ЦВК затверджено. Держбюджет ще ні

Ранкове та денне засідання 12 листопада

Верховній Раді України нарешті вдалося сформувати Центральну виборчу комісію. Це сталося після того, як на ранковому засіданні було обрано ще п'ять членів ЦВК — Олександра Гошицького, Ренольда Давидова, Ярослава Давидовича, Валентина Данилюка та Миколу Дем'яненка. З урахуванням попередніх голосувань було обрано 11 членів Центрального виборчої комісії, отже, вона може розпочати свою роботу.

Давши фактичний старт передвиборчій кампанії, Верховна Рада розпочала розгляд доопрацьованого проекту закону «Про державний бюджет України на 1998 рік». Пам'ятаємо, що 10 жовтня нинішнього року парламент прийняв постанову, за якою проект закону про державний бюджет було визнано таким, що суперечить Конституції України та відхилено як неприйнятний. Кабінет міністрів звинуватив Верховну Раду в тому, що вона намагається схилити уряд до подання нереального проекту бюджету з усіма негативними для економіки наслідками.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Відкрито і відверто

Учора у стінах Верховної Ради відбувалися відкриті парламентські слухання тексту конвенції про доступ до екологічної інформації.

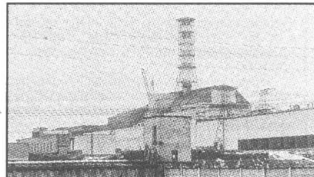
Країни Західної та Східної Європи працюють над узгодженням тексту конвенції, починаючи з 1995 року. Сприймається він, як засвідчили учасники відкритих слухань: представники Комітету Верховної Ради з питань екологічної політики, Міністерства охорони навколишнього природного середовища і ядерної безпеки, зарубіжні експерти, — неоднозначно. І це не дивно, адже вже перша стаття проекту проголошує, що громадськість повинна мати доступ до екологічної інформації, якою володіє будь-який державний орган. Як це важливо, нагадує нам ядерна зарубка — Чорнобиль.

Крім цього, проект конвенції передбачає предметну участь громадськості у прийнятті рішень у сфері охорони навколишнього середовища, спрощує доступ пересічних громадян до органів правосуддя.

Передбачається, що український парламент ратифікує остаточний текст конвенції влітку наступного року.

Парламентська хроніка

Гроші в «Укриття»

Підписано угоду між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку щодо діяльності Чорнобильського об'єкта «Укриття».

ЄБРР має намір фінансувати реалізацію плану заходів на об'єкті «Укриття» (проект SIP) на основі грантів із джерел фонду «Укриття».

Україна, як передбачається, надасть матеріали, робочу силу, а також виконає деякі науково-дослідні роботи, пов'язані з отриманням і систематизацією даних по об'єкту «Укриття». Український вклад буде еквівалентний сумі в 50 млн. доларів.

Свободу зонам!

Меморандум про напрями розвитку економічних зв'язків та лібералізації україно-угорських торгово-економічних відносин підписано в Будапешті під час офіційного візиту Прем'єр-міністра України Валерія Пустовойтенка до Угорщини. Члени урядів обох країн підписали угоди про свободу транзиту, про транскордонне співробітництво, з питань водного господарства, про співробітництво в галузі енергетики, а також протокол засідання міжурядової україно-угорської комісії з питань торговоекономічного та науково-технічного співробітництва. Обговорювалось і питання про створення вільної економічної зони в Закарпатській області.

«Стихійні лиха» над Кабміном

Для малообізнаних зі специфікою роботи різноманітних фондів не зайве буде знати, що Резервний фонд Кабінету міністрів призначений для фінансування нагальних витрат, що не передбачені державним бюджетом. Передусім для ліквідації наслідків стихійних лих і надзвичайних ситуацій. Цього року Верховна Рада України, з огляду на труднощі під час збирання врожаю, а також на підготовку до осінньо-зимового періоду, прийняла закон, згідно з яким Резервний фонд збільшено з 200 до 400 мільйонів гривень, що становить півтора відсотка видатків держбюджету від запланованих на цей рік.

(Закінчення на 2-й стор.).

P.S.

○ Перший віце-прем'єр РФ Анатолій Чубайс відклав візит до України через те, що 13 листопада Держдума розглядатиме проект бюджету-98.

○ Білоруські прикордонники розпочали охорону державного кордону з Україною, який до цього часу охоронявся лише з українського боку.

○ Держоблігації України не мають попиту в інвесторів, незважаючи на те, що доходність цих цінних паперів нині становить 35 відсотків річних.

СПРОБУЙ І ВИГРАЙ!

«Голос України» знову проводить для своїх передплатників лотерею. Розігруватимуться найрізноманітніші товари. І все це завдяки нашим спонсорам:

9. Ковельському спеціалізованому лісогосподарському акціонерному товариству «Тур» (директор Віталій Полухтович) — набір меблів з лози.

10. Головному Волинському регіональному управлінню КБ «Приватбанк» (керуючий Микола Романюк) — три виграші по 100 гривень.

11. ВАТ «Луцький автомобільний завод» (голова правління Володимир Гунчик) — причіп для легкового автомобіля.

12. ВАТ «Ківерцівський ДОК» (голова правління Микола Войцицький) — 22 квадратних метри дубового паркету.

Любі друзі! Ви можете стати учасниками розіграшу нашої лотереї, якщо передплатите «ГУ», «Голос України —Тиждень» або комплект видань «Газета «ГУ» — газета «Голос України — Тиждень» на 1998 рік. Надсилайте до редакції листівки з позначкою «Лотерея «ГУ»-98», де вкажіть прізвище, ім'я та по батькові, а також копію передплатної квитанції. Розіграш — наприкінці січня 1998 року.

Друзі! Стежте за газетою. Щономера у нас збільшуватиметься асортимент товарів для розіграшу лотереї. Спробуйте і виграйте!

ПЕРЕДПЛАТА-98

У номер

Справедливість не має кольору

Пасажири громадського транспорту знають: «заєць буває білий, заєць буває сірий», а «какого цвета товарищ без билета», кожен здогадується в міру своєї уяви. Оскільки народні обранці мають законне право бути «товаришами і панами без квитків», то фантазії на тему кольору вони перенесли з тролейбуса на цитадель справедливості —Генеральну прокуратуру. У таких лихих намірах власників депутатських мандатів звинуватив на прес-конференції виконувач обов'язків Генерального прокурора Олег Литвак. «Прокуратура стоятиме на сторожі закону, не зважаючи на будь-який тиск червоних, білих або інших сил». Одне слово, справедливість не має кольору.

Обурення пана Литвака викликала ситуація, що склалася у Верховній Раді під час обговорення подій, які мали місце у Львові 7 листопада. На його думку, це закономірний результат зневажливого ставлення деякої частини народних депутатів до працівників правоохоронних органів і, зокрема, прокуратури. Втім, в. о. Генпрокурора гнівається не тільки на «деяку частину», а й на всю Верховну Раду, яка «безпідставно оцінила роботу органів прокуратури як незадовільну».

Забудькуватим депутатам О. Литвак нагадав, що його відомство не є органом координації та охорони правопорядку; згідно з Конституцією воно здійснює нагляд за додержанням закону, регулює суспільні правовідносини, в тому числі і з питань боротьби зі злочинністю. Ставлячи за цю саму боротьбу «2», самі парламентарії, вважає О. Литвак, не розуміють такої різниці і намагаються втягнути працівників органів прокуратури у політичні баталії, нерідко далекі від норм закону і здорового глузду. На щастя, в самої прокуратури в плані здорового глузду проблем немає: їй чуже класове розуміння розвитку суспільства, і тому найвищий орган справедливості не буде «мовчки зносити образи та зверхнє ставлення до самостійної державної структури».

Ось так, панове-товариші.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Лист із Росії

Звучить у Сибіру мова українська

19 липня ц. р. у «Голосі України» було опубліковано листа із Росії «Нам тут у всьому відмовляють». З його змістом не погодився губернатор Тюменської області Ю. Конєв.

Ось що він повідомляє:

— У містах Нижньовартовську і Сургуті громадські організації українців діють з 1993 року. Для них виділено приміщення під офіси, спільно з адміністраціями міст проводяться заходи з відродження мови і культури українського населення. Традиційними стали «декади української культури» (Сургут), «Різдвяні вечорниці», «День незалежності України», «Дні слов'янської писемності» (Нижньовартовськ) та інші. У Сургуті виділено дві ставки громадської організації українців для роботи з розвитку художньої самодіяльності й культури.

В обох містах надано ефірний час для телерадіопередач українською мовою. У Сургуті видається газета «Українська родина».

В одній із бібліотек Нижньовартовська відкрито відділ української літератури. У школах міст викладається українська мова, історія та література, діють також недільні школи для дорослого населення.

Парламентська хроніка

ЦВК затверджено. Держбюджет ще ні

(Початок на 1-й стор.).

Разом з тим уряд наголошував, що намагатиметься врахувати пропозиції депутатів. Доповідач, міністр фінансів України Ігор Мітюков зазначив, що після доопрацювання проекту бюджету уряд знайшов можливість збільшити його плановану доходну частину на 1,6 мільярда гривень. І тепер вона становитиме 28,8 мільярда гривень. На думку міністра фінансів, додаткові надходження вдасться залучити за рахунок податку на прибуток підприємств, прибуткового податку з громадян, від зростання обсягів виробництва тощо. Міністр фінансів наголосив, що уряд не бачить можливості врахувати всі пропозиції депутатів та комітетів щодо збільшення видаткової частини бюджету на всі нагальні потреби (а їх близько 40). Проте видатки все ж таки буде збільшено на 843,4 мільйона гривень: їх спрямують на виплату установам Ощадбанку відновлених заощаджень громадян (200 мільйонів гривень), погашення заборгованості із заробітної плати (467,8 мільйона гривень), фінансування об'єктів соціально-культурного призначення, що переводяться у комунальну власність (100 мільйонів гривень), та інше. Стосовно дефіциту бюджету, то, на думку І. Мітюкова, він становитиме 4,4 мільярда гривень, або 4,3 відсотка до прогнозованого валового внутрішнього продукту.

Разом з тим Ігор Мітюков зазначив, що після прийняття бюджету в першому читанні можна буде спробувати врахувати й деякі інші пропозиції депутатів. Тому не дивно, що в обговоренні проекту бюджету висловили бажання взяти участь близько 60 депутатів. Вирішено насамперед вислухати представників комітетів та фракцій. Як і варто було очікувати, кожен з них говорив про те, що найбільше непокоїть у його галузі чи регіоні. Зокрема, представник МДГ М. Сургай зосередив увагу на недостатньому фінансуванні вугільної галузі. М. Чечетов (Соціально-ринковий вибір) наголосив: якщо ми справді хочемо зменшити податковий тиск на підприємства, то маємо бути свідомі того, що потрібно скоротити фінансування ряду національних програм.

Після перерви депутати продовжили активне обговорення проекту бюджету.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Марафон з перешкодами

Стартом виборчого марафону прийнято вважати ухвалення парламентом Закону про вибори народних депутатів України. Та фініш його, намічений на 29 березня 1998 року, і досі залишається під сумнівом. Чому?

Хоча парламент і подолав першу перешкоду на дистанції, врахувавши пропозиції Президента до виборчого закону, в ньому, на думку фахівців виборчих систем, залишилися норми, що здатні зірвати процес. Навіть те, що Президент не наклав вето на закон, а лише запропонував депутатам свої зауваження, а така можливість не передбачена Конституцією, може бути розцінено як порушення процедури ухвалення закону. Втім, один із його «батьків» Олександр Лавринович, посилаючись на те, що Президент у такий спосіб впливав на законодавчий процес не вперше, заперечує можливість визнання виборів нелегітимними саме з таких мотивів. Бо інакше, мовляв, Конституційний суд мав би визнати нечинними й інші закони, вдосконалені у такий спосіб.

Більше того, він вважає, що розмови про недосконалість виборчого закону спрямовані передусім на те, щоб підготувати громадську думку до такого повороту подій. Якщо склад обраного парламенту не задовольнятиме Президента і законодавчий орган буде оголошено нелегітимним через неконституційність норм закону, це може викликати негативну реакцію електорату. Якщо, не доведи Боже, так станеться, то гнів виборців буде забезпечено. І не тільки через неврахування їх волевиявлення. А, мабуть, передусім через те, що на тлі масового зубожіння вилетять в трубу шалені гроші платників податків. Тоді вина за таку нечувану розтрату ляже на Президента. Не думаю, що він буде готовий взяти на себе таку відповідальність за півтора року до президентських виборів... Та народні депутати України всетаки готують подання до Конституційного суду, в якому намагаються довести, що виборчий закон хибує на нерівність права бути обраним. Вони, зокрема, виступають проти того, щоб кандидати, котрі балотуються за партійними списками у багатомандатному виборчому окрузі, мали можливість балотуватися й в одномандатних округах.

Хоча за законом безпартійні також мають право балотуватися в партійних списках. Та, зрозуміло, до останніх можуть бути допущені або грошовиті люди, котрі фінансують партії, або знамениті улюбленці публіки, скажімо, київське «Динамо» на чолі з Валерієм Лобановським... За це має проголосувати партійний з'їзд. А от в одномандатному окрузі такого дозволу взагалі ніхто запитувати не буде. Заява — 1,5 тисячі підписів виборців і ти — кандидат.

До речі, про підписи на підтримку кандидатів. Партії, щоб зареєструвати свої списки кандидатів, мають зібрати по 200 тисяч підписів (не менш як по 10 тисяч у 14 регіонах). Автори подання до КС вбачають нерівність й у цьому співвідношенні: 1,5 тисячі і 988 (200 тисяч ділять на 225) тих, хто входить до партійного списку. Та річ у тім, що це справді теоретично. Бо можна лише в теорії припустити, що якась одна партія здобуде на виборах неподільну перемогу, тобто стовідсоткову підтримку електорату. Тож, на думку Олександра Лавриновича, співвідношення необхідних підписів 1,5 тисячі до 988 не можна вважати нерівністю можливостей.

А на закид про те, що окружні виборчі комісії, які мають контролювати достовірність і правильність заповнення підписних аркушів, тобто сам процес збору підписів, створюють через 10 днів після того, як партії зареєструють свої списки, вже підтримані 200 тисячами підписів виборців, також є пояснення. Однак «батьки» виборчого закону вважають, що саме підтримання партійних списків мають контролювати не окружні виборчі комісії, а ЦВК. І то лише у разі, коли до неї надійдуть скарги з цього приводу. А те, що в законі не обмежено право виборців підтримувати своїм підписом лише одну партію, а не всі, що йтимуть на вибори, пояснюють так: волевиявлення — це лише процедура таємного голосування. А підписуватися можна хоч за всі підряд. Отже, для пересічних виборців відкривається можливість підтримати себе матеріально, підписуючись за партійні списки... Тобто гроші на виборах не зайві.

Партії та блоки, здебільшого готові платити за підписи, вже сформували свої списки. А ті з них, що утворювалися в пожежному порядку, нині зайняті розв'язанням проблеми фінансової бази. І чим довше формуватиметься ЦВК, тим більше вони матимуть часу для того. Закон про Центральну виборчу комісію Верховна Рада ухвалила, і нині його передано на підпис Президентові. А парламент має затвердити подання глави держави про склад ЦВК. Як відомо, депутати погодилися лише з 6 кандидатурами, запропонованими главою держави. Решту — 9 ще мають дообрати. І знову виникло протистояння, бо, на думку багатьох парламентаріїв, Президент передав куті меду, запропонувавши на посади членів ЦВК здебільшого представників з виконавчих структур і, зокрема зі своєї адміністрації. Розрахунок можна зрозуміти — попереду й президентські вибори, що також проводитиме той самий склад ЦВК. Та парламентарії не згодні на такий карт-бланш нинішньому главі держави. А тим самим гальмується розвиток виборчого процесу парламенту. Лише взаємні поступки глави держави і законодавців здатні ввести вибори в русло і дати старт виборам. Для правочинності ЦВК потрібно, щоб було обрано принаймні дві третини її складу — 10 чоловік. Тоді вони мали б змогу обрати голову і приступити до виконання своїх обов'язків.

Цього чекають усі — і партії, і виборці, котрі... прагнуть поліпшити своє матеріальне становище.

Світлана ВІКТОРОВА.

«Стихійні лиха» над Кабміном

(Початок на 1-й стор.).

При цьому Кабінет міністрів до прийняття закону «Про державний бюджет України на 1997 рік» мав погоджувати з відповідним комітетом Верховної Ради проекти постанов і розпоряджень про виділення коштів з Резервного фонду. А те, що вони мали бути використані лише за призначенням, само собою зрозуміле.

І от нещодавно Рахункова палата Верховної Ради України провела перевірку використання коштів Резервного фонду Кабінету міністрів. Її результати свідчать, що уряд протягом усього цього часу діяв за принципом «своя рука — владика». Кабінет міністрів усупереч відповідному законові прийняв 50 постанов і розпоряджень про виділення коштів на загальну суму 175,3 мільйона гривень. Крім того, порушено порядок розподілу коштів цільового призначення. На фінансування, приміром, витрат, пов'язаних із надзвичайними ситуаціями, роботами з ліквідації наслідків стихійних лих і аварій, виділено лише 205, а на інші заходи 179,9 мільйона гривень, що становить 45 відсотків річних призначень замість 20. Протягом дев'яти місяців поточного року на ці «інші» вже витрачено майже 100 мільйонів гривень. Водночас ті, хто очікував коштів, виділених їм постановами Кабінету міністрів іще в червні-липні на ліквідацію наслідків стихійних лих, так і не дочекалися їх.

Більше того, складається враження, що всі стихійні лиха та аварії звалилися саме на госпуправління Кабміну. І такі вони часті, що доводиться щороку виділяти гроші на одне й те саме. Приміром, дев'ятьма постановами й розпорядженнями цього року виділено 40,1 мільйона гривень для фінансування робіт, на які вже використовували кошти Резервного фонду 1996 року. Передусім госпуправлінню у квітні цього року «для покриття витрат, пов'язаних з виконанням непередбачених у зимовий період 1996-1997 років аварійно-відновлювальних та ремонтних робіт» «скинуто» не багато не мало майже 12,5 мільйона гривень. Потім у липні «для виконання аварійно-відновлювальних і ремонтно-реставраційних робіт» іще 13,7 мільйона гривень.

Перевіркою Рахункової палати також установлено, що понад 5,1 мільйона гривень Резервного фонду госпуправління Кабміну використало на цілі, не передбачені положенням про фонд. Ці гроші пішли на капітальне будівництво і капітальні вкладення. Ні, не для тих, хто втратив житло внаслідок стихійних лих. У Києві ці капітальні вкладення «втілено» у будівлі на престижних вулицях Десятинній, Старонаводницькій, Інститутській, по бульвару Давидова, на житловому масиві Позняки, у спорудження житлових будинків у Кончі—Заспі, де, як відомо, мешкає наша політична еліта, та в інші будови для «слуг народу».

Наш Кабінет міністрів, судячи з того, як він порядкує грошима платників податків (а Резервний фонд —частина цих грошей), звик не розмінюватися на дрібниці, а діяти з розмахом не тільки у своїй державі. Наприклад, раніше виділені два мільйони 56 тисяч доларів на реконструкцію Культурного центру України в Москві, на час перевірки фонду Рахунковою палатою все ще перебували на рахунках Московської філії «Твер Універсал банку» і в Україну не повернуті. Хоча остання умова була обов'язкова для подальшого фінансування цієї установи. Однак, згідно з відповідною постановою Кабміну, до Москви перераховано знову 1,7 мільйона гривень. І це при тому, що матеріали перевірки фінансово-господарської діяльності Центру передано до Генпрокуратури України, а посольство України в Російській Федерації інформувало Кабмін та Міністерство культури України про допущені керівництвом Культурного центру невиправдані фінансові витрати.

Коли зважити при цьому, що рішення й постанови про виділення коштів з Резервного фонду найчастіше приймали не на засіданнях уряду, а в робочому порядку, то й відповідати, очевидно, мають ті, хто ставив під ними підписи. Можливо, тільки тоді ідея персональної відповідальності (а не колективної безвідповідальності) з марнослів'я перетвориться на життя.

Відділ інформації і зв'язків з громадськістю Рахункової палати Верховної Ради України.

В Інституті законодавства Верховної Ради України

Від Конституції України до державно-правової реформи

***19 ЛИСТОПАДА** в Києві відбудеться науково-практична конференція «Державно-правова реформа в Україні». Ініціатор її проведення — Інститут законодавства Верховної Ради України. Про деякі аспекти державно-правової реформи в Україні наша бесіда з директором інституту доктором юридичних наук професором Віталієм ОПРИШКОМ.*

— Віталію Федоровичу, як відомо, будь-яка реформа вимагає свого наукового обгрунтування, концепції її проведення. Ваша думка щодо існування концепцій, які стосуються правової реформи в Україні ?

— Передусім необхідно відзначити, що Конституція України обумовила потребу реформування не лише законодавства, а й державних інститутів. Виникла необхідність розробки і здійснення комплексної державно-правової реформи, а тому існуючі концепції вже «морально» застарілі. Деякі їх положення потребують істотного вдосконалення. Наприклад, концепція, розроблена Міністерством юстиції України, не враховує конституційний принцип повноти законодавчої влади парламенту як єдиного органу законодавчої влади. Це результат неправильного тлумачення статті 92 Конституції, яка встановлює обмеження не законодавчій, а підзаконній діяльності Президента, органів та посадових осіб виконавчої влади та місцевого самоврядування. Не розглянуті (і навіть не поставлені) у концепції Мін'юсту питання правової реформи в галузі організації і функціонування місцевого самоврядування.

— Відомо, що Інститут законодавства Верховної Ради України розробив проект загальної концепції державно-правової реформи в Україні, який, мабуть, буде обговорено на конференції. Що обумовило необхідність проведення реформи і розроблення відповідної концепції, в чому полягає суть концепції?

— Реформування інститутів держави та відповідних правових інститутів, у кінцевому підсумку здійснення комплексної державно-правової реформи повинно базуватися на положеннях Конституції України, що передбачають істотні зміни в організації державної влади і місцевого самоврядування в Україні. Адже нинішня організація влади в Україні залишається недосконалою в усіх її складових. Законодавча діяльність здійснюється поки що безсистемно. Незадовільним є стан виконання законів та дотримання державної дисципліни посадовими особами органів виконавчої влади як на центральному, так і на місцевому рівнях. Економіка занепала. Низька ефективність правоохоронної діяльності в державі. Внаслідок цього досі не зупинено глибоку системну кризу, насамперед у сфері економіки, істотно погіршився стан законності і правопорядку, не забезпечується гарантування державою багатьох конституційних прав громадян. Ці та інші причини і обумовлюють необхідність розробки та проведення державно-правової реформи.

Звичайно, що розробка та здійснення будь-яких реформ мають бути спрямовані на досягнення певної мети, в межах якої формуються відповідні завдання та визначається система заходів щодо їх виконання. Щодо державно-правової реформи в Україні, то її мета, в основному, визначена конституційним положенням про те, що зміст і спрямованість діяльності держави зводяться до утвердження і забезпечення прав і свобод людини.

— Які завдання ставить державно-правова реформа?

— Формування нормативно-правової бази, що визначає організацію і функціонування державних органів і органів місцевого самоврядування відповідно до Конституції України; реорганізація системи державної влади і місцевого самоврядування на основі Конституції України і законів України, утвердження режиму законності в діяльності державних органів і органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб; ефективне правове забезпечення економічних, соціальних і політичних реформ, спрямованих на утвердження і гарантування державою конституційних прав і свобод людини і громадянина.

— Враховуючи завдання державно-правової реформи, вона має здійснюватися комплексно. Виходячи з цього, її здійснення повинно передбачати перетворення державно-правових інститутів у яких основних напрямах?

— Перший — парламентська реформа, другий — адміністративна реформа, третій — судово-правова. І на кінець — реформа місцевого самоврядування (муніципальна).

— Які завдання повинна вирішити парламентська реформа?

— Це побудова раціональної системи законодавчої діяльності, формування оптимальної структури Верховної Ради України не лише як єдиного органу законодавчої влади, а й як єдиного представницького органу українського народу, з урахуванням цього вдосконалення його правового статусу. В ході парламентської реформи слід вирішити питання про формування і становлення Верховної Ради України насамперед як професійного парламенту. Наприклад, вирішенню підлягає визначення системи комітетів Верховної Ради України, розмежування повноважень серед них, закріплення права за Верховною Радою України офіційно роз'яснювати зміст прийнятих нею законів, а також права звернення до народу і призначення всеукраїнського референдуму з питань прийняття законів. Вдосконалення потребує й поліпшення контрольних функцій Верховної Ради України за діяльністю Кабінету міністрів України, зокрема розширення установчих функцій парламенту шляхом віднесення до компетенції Верховної Ради України надання згоди Президенту не лише на призначення Прем'єр-міністра, а й надання згоди і на його звільнення з посади Президентом. Слід дещо розширити коло посадових осіб, які призначаються і звільняються за згодою парламенту. Зокрема, це стосується голови Служби безпеки України.

Вирішуючи питання, пов'язані з парламентською реформою, доцільно було б заповнити прогалину, яка має місце у статті 94 чинної Конституції щодо порядку оприлюднення закону. Потрібно визначити умови, за яких виникає необхідність офіційного оприлюднення закону Верховною Радою України. Зокрема, пропонується доповнити частину четверту статті 94 такими словами: «У разі, якщо такий закон не буде підписаний і оприлюднений Президентом України, Верховна Рада України має право офіційно оприлюднити його шляхом його опублікування».

— А в чому суть адміністративної реформи?

— Передусім у реформуванні виконавчої влади. Завданням адміністративної реформи має бути створення ефективної системи державної виконавчої влади в Україні як на центральному, так і на місцевому рівнях. Головними напрямами здійснення адміністративної реформи повинні стати визначення оптимальної структури виконавчих органів, побудова дієвої системи державної служби в Україні.

Організація діяльності структур виконавчої влади далеко не досконала. Про це свідчать неодноразові її структурні перебудови (злиття, роз'єднання, ліквідація та створення тих чи інших міністерств, комітетів, відомств). За період 1991—1996 рр. було видано близько 50 указів Президента України, якими вносилися зміни в назви, структуру та функції центральних органів виконавчої влади. Особливо це стосується тих, що покликані здійснювати функції управління в економічній сфері. У більшості випадків управлінські структури проходили складний процес трансформування з однієї структури до іншої. Це теж є однією з причин спаду виробництва в окремих галузях економіки.

Спостерігається надзвичайна і не завжди виправдана розгалуженість центральних структур виконавчої влади. Сьогодні в Україні налічується близько 60 різних міністерств та державних комітетів, тоді як в інших країнах, значно більших за територією, таких центральних органів значно менше.

У плані здійснення адміністративної реформи важливою є розумна побудова взаємовідносин органів виконавчої влади, особливо Кабінету міністрів України з адміністрацією Президента, яка нерідко, як свідчать численні приклади, підміняє уряд нашої держави.

— Нова Конституція вимагає визначення нових шляхів здійснення та забезпечення судово-правової реформи в Україні. Які, на вашу думку, головне завдання і суть цієї реформи?

— Створення системи ефективного захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина, інтересів суспільства і держави, підтримання режиму законності та правопорядку в державі. З цією метою держава має створити розвинену систему відповідних державних інститутів, адже, наприклад, захист людини і громадянина здійснюється через діяльність органів судової влади.

Для цього потрібно розмежувати правовідносини між судами загальної юрисдикції і Конституційним судом України та за видами судочинства у судах загальної юрисдикції, прийняти нові кодекси України — цивільний, кримінальний, адміністративний і кодекси про відповідне судочинство, в яких має бути відтворено механізм захисту в суді прав і свобод людини і громадянина, виходячи з конституційних засад, розмежовано судочинство за галузями.

Реформування судової системи має відбутися на підставі прийняття нового закону про судоустрій. Виходячи з принципу поділу влади, органи законодавчої і виконавчої влади мають створювати через відповідний закон правові та організаційні передумови належного здійснення судовою владою своїх функцій.

— Чи достатньо цього для реформування судової системи?

— Безумовно, ні. Судово-правова реформа передбачає реформування не тільки судової системи, а й правоохоронних та інших органів, діяльність яких пов'язана з діяльністю судів. Тому реформуванню в її рамках підлягають і органи прокуратури, попереднього розслідування, внутрішніх справ, юстиції тощо.

Реформування органів прокуратури має виходити з конституційних засад (ст. 121 Конституції), згідно з якими прокуратура не здійснюватиме досудове слідство у кримінальних справах і загальний нагляд. Складність реформування полягає не так у структурній реорганізації цих органів, як у вирішенні питання про передачу іншим органам тих функцій, які, згідно з Конституцією, вилучаються з компетенції прокуратури.

Ефективність судово-правової реформи пов'язана з реформуванням системи органів попереднього розслідування. У цьому аспекті проблематичним є питання про систему органів дізнання. Зокрема, до кінця потрібно визначитися з Національним бюро розслідування, підрозділами податкової поліції як органами попереднього слідства.

На наш погляд, доцільно повернутися до грунтовних досліджень щодо ідеї про створення єдиного слідчого комітету, яку було проголошено в концепції судово-правової реформи 1992 року.

У рамках цієї реформи потрібно дати відповідь і на питання, як бути з муніципальною міліцією, створення якої передбачено Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» (ст. 38).

Нагальною є проблема добору кадрів до судових та інших правоохоронних органів, їх підготовка. Необхідна післявузівська підготовка кандидатів на посади суддів, а можливо, і створення для цього спеціального навчального закладу.

Важливим є фінансове і матеріально-технічне забезпечення судів та правоохоронних органів. Без цього здійснення судово-правової реформи неможливе.

— Складовою частиною державно-правової реформи є реформування місцевого самоврядування, або, як інколи його називають, муніципальна реформа. В чому полягає завдання цієї реформи?

— Головне завдання муніципальної реформи — забезпечення поступового переходу від централізованого державного управління шляхом передачі територіальним громадам та утвореним ними органам необхідних повноважень і матеріально-фінансових ресурсів з метою самостійного вирішення значної частини суспільних справ, які стосуються інтересів місцевого самоврядування.

Муніципальна реформа, на наш погляд, повинна включати здійснення системи заходів, які умовно можна поділити на чотири блоки: створення стабільної правової основи самоврядування; формування матеріально-фінансової основи місцевого самоврядування; надання інформаційної, науково-методичної та організаційної підтримки місцевому самоврядуванню; створення спеціального державного органу з питань місцевого самоврядування, який утворювався б на паритетних засадах Верховною Радою України та Президентом України та був підзвітний Верховній Раді України та Президенту.

Безумовно, здійснення державно-правової реформи в усіх її напрямах потребує відповідного наукового, інформаційного, організаційного, фінансового, матеріально-технічного та кадрового забезпечення.

— Дякую за бесіду.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Знов команда: стоп-машина!

Реформи і реформатори

НА ПОЧАТКУ листопада Верховна Рада заборонила Фондові державного майна України (ФДМУ) до призначення Президентом глави цього відомства укладати договори з купівлі-продажу.

А заразом народні депутати визнали незадовільною роботу ФДМУ з профілактики правопорушень у процесі роздержавлення майна і, зокрема, з погашення кредитів, що їх видавали колишні керівники Фонду. Зрештою, усі крапки «і» має поставити спеціальна слідча комісія, яка, на відміну від спеціальної контрольної комісії Верховної Ради з питань приватизації, матиме статус тимчасової. Схоже, незабаром почнемо створювати надзвичайні комісії. А поки що перевірка на законослухняність очікує ВАТ «Електрометалургійний завод «Дніпроспецсталь» і «Нікопольський завод феросплавів», на яких приватизацію призупинено, а також Єнакіївський і Донецький металургійний заводи. Як підтвердив в. о. Генпрокурора Олег Литвак, диму без вогню не буває: тільки протягом серпня—вересня виявлено близько 3 тисяч порушень чинного законодавства з питань приватизації, порушено 342 кримінальні справи. Розпродаж майна відбувається за мізерними цінами, часто-густо фактично — у кредит. Процвітає новий вид бізнесу — сертифікатний, найперспективніші виробництва переходять у власність ділків та тіньовиків. У Центрі журналістських досліджень поцікавилися думкою окремих народних депутатів, чи не є останнє рішення Верховної Ради першим кроком до згортання приватизації взагалі і які шанси у Володимира Ланового стати на чолі ФДМУ.

Сергій СОБОЛЄВ, керівник депутатської групи «Реформи»:

— Ті, хто починав процеси великої приватизації, вчасно були зупинені, бо процеси не відповідали чинному законодавству. Чомусь, коли йшлося про порушення у ФДМУ за Єханурова, то всі мовчали. Його люди керували і розпоряджалися, а тепер воліють усе списати на Ланового. Процедура затвердження його кандидатури в парламенті відбудеться найближчим часом, а спроба дискредитувати перед цією процедурою спрямована на те, щоб поставити під сумнів процеси приватизації взагалі.

Олександр РЯБЧЕНКО, голова контрольної комісії ВР з приватизації:

— Ми не оцінюємо персонально ані Єханурова, ані Ланового. Якщо мова про діяльність ФДМУ, то вона відбувалася у двох вимірах: з березня 96-го по березень 97-го і з березня 97-го по листопад цього року. В такому розрізі я сприймаю звіт ФДМУ. Порушення були під час роботи і Єханурова, і Ланового. Говорити про кількість персональних порушень кожного неправильно. У кожного є свої порушення. І схилялися вони до різних типів приватизації. Єхануров віддавав перевагу комерційним і некомерційним конкурсам, Лановий — біржовій торгівлі і фондовому ринку. У кожного з цих типів своя специфіка. Конкурси можуть дати віддачу підприємствам і чимало грошей бюджету, а можуть і не дати, а під час їх проведення матимуть місце численні порушення. На біржі порушень буде менше, але вона не дає надходжень до бюджету. Напевно, якби нинішнє керівництво продовжувало комерційні і некомерційні конкурси, вдалося б уникнути багатьох порушень.

Володимир ЛАНОВИЙ, в. о. голови ФДМУ:

— Здебільшого це критика, яка не має під собою жодних правових, економічних та моральних підстав. Нічого крім подиву не викликає частина постанови Верховної Ради, де стверджується, що звіт ФДМУ не відбиває реального стану справ у приватизації. Нам не відомий жоден документ, жоден показник, на підставі яких можна дійти такого висновку.

Сергій ВЛАД.

Завтра також захочеться їсти

Конкурси

Коли 1994 року запоріжці провели перші аукціони з продажу об'єктів малої приватизації, здавалося, в аукціонів безхмарне майбутнє. Та чинне на той час законодавство, насамперед з оцінки майна, не дозволило мати очікуваного зиску місцевим бюджетам.

Це, а також брак грошовитих бажаючих стати власниками примушувало владні органи та підрозділи Фонду державного майна шукати способи приватизації, які і прискорили б її проведення, і дали віддачу території. Найбільш підходящим виявився продаж об'єктів за комерційним конкурсом. Бо, окрім грошей, дає можливість структурам висувати особливі умови продажу та експлуатації об'єктів задля збереження інфраструктури міста або району.

—З 1993 року в місті приватизовано понад 520 об'єктів комунальної власності, які мають більш як тисячу структурних підрозділів, — повідомив заступник міського голови з питань роботи виконавчих органів влади Олег Черепков. — За дев'ять місяців нинішнього року форму власності змінили 64 об'єкти. До кінця року передбачається приватизувати ще близько двадцяти.

Нині планових показників з приватизації об'єктів уже не доводять, як це було в попередні роки. Але є завдання з надходження коштів від приватизації до бюджету.

—З річного завдання (3,25 мільйона гривень) станом на 1 жовтня до бюджету спрямовано 2,85 мільйона, — каже начальник представництва Фонду державного майна України в Запоріжжі В'ячеслав Семенов. І додає: — майже половина об'єктів продається конкурсним шляхом.

—Доходи від приватизації сьогодні є, це добре, —каже міський голова Олександр Головко, — але ж їх проїси, а завтра їсти захочеш. Тому вважаю за краще зробити так, щоб приватизоване майно працювало на місто. Міська рада вважає, що треба певну частину майна утримувати за собою, тобто — вести спільно. Це дає можливість залучати кошти до позабюджетного фонду, а потім спрямовувати їх на розв'язання конкретних загальноміських проблем.

На жаль, нерідко новим власникам приватизованих об'єктів, додає Олег Черепков, не вистачає обігових коштів для ефективного господарювання, особливо після розрахунків за викуплені об'єкти. А декотрим не вистачає грошей навіть заплатити за нього, через що цього року було розірвано договори з купівлі-продажу на 16 об'єктів. А владні структури, хоч і зобов'язані, але не мають можливості реально допомагати підприємцям. Значною мірою це й підштовхнуло депутатів міськради до прийняття рішення про створення власного органу приватизації відповідно до закону про місцеве самоврядування.

—Підприємництву можна було б реально сприяти, створивши на міському рівні відповідний фонд післяприватизаційної підтримки, — каже Олег Черепков. —На жаль, сьогодні для цього немає законодавчої бази.

... Загалом у Запоріжжі об'єктами малої приватизації стануть, як стверджують спеціалісти, нежитлові приміщення. Навіть коли половину з них залишать на оренді, то десь 500—700 таких приміщень можна буде пропонувати на конкурси. Міський голова Олександр Головко переконаний, що завдяки цьому пощастить поповнити фонд міської програми «Проспект», з'явиться можливість ремонтувати фасади житлових будинків. І тим самим зберегти архітектуру міста.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

П'ять років вексельного режиму

Кабінет міністрів ухвалив рішення про реструктуризацію терміном на 5—7 років заборгованості бюджетних установ і організацій за спожиті природний газ, теплову та електроенергію, водопостачання і водовідвід, а також заборгованості у різниці в цінах, пов'язаних з державним регулюванням цін на природний газ і житлово-комунальні послуги, надані населенню.

Відповідний порядок погашення заборгованості уряд доручив затвердити Міністерству фінансів і ряду інших міністерств та відомств.

Як зазначено в ухваленому протокольному рішенні уряду, Міністерству фінансів спільно з обласними адміністраціями доручено ввести в обіг казначейські векселі та векселі місцевих державних адміністрацій для погашення вищезгаданої заборгованості. Першочергові видачу і погашення векселів здійснюватимуть за рахунками бюджетних установ і організацій.

Місцевим адміністраціям спільно з Міністерством енергетики, Держкомнафтогазпромом, «Укргазом» і «Київгазом» доручено подати до 1 листопада 1997 року Міністерству фінансів протоколи для проведення взаємозаліків із погашення заборгованостей бюджетних установ і організацій, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Локомотив реформ також переживає кризу

Свого часу Президент Леонід Кучма назвав банки локомотивами економічних реформ. Очевидно, мав на увазі не допотопні паровози і не тепловози, і не якісь там маневрові, а неодмінно швидкісні магістральні електровози.

Але насправді тепер вони опинилися якщо не на запасних коліях, то перед заблокованими стрілками і червоними семафорами. Так треба розуміти нараду, скликану щойно Дніпропетровською спілкою банкірів, на яку було запрошено й колег з Києва, Львова, Харкова та Криму. Зі 186 українських банків менш як двадцять почуваються нівроку, інші сяк-так зводять кінці з кінцями, причому добряча половина — на межі загибелі. А головне, банкірам видно, як на долоні, що нинішній виконавчій владі, з одного боку, ніяк не вдається «попвавити» ті ж реформи, а з другого — легалізувати тіньову економіку.

Зібравшися, коротше, не від хорошого життя, банкіри повели мову про те, що вони справді спроможні надати обертів, якщо співпрацюватимуть виняткова з конструктивно-реформаторськими силами суспільства. Залишаються мало не останні шанси.

У нараді взяли участь і виступили голова правління Національного банку України Віктор Ющенко і президент Асоціації українських банків Олександр Сугоняко. Але не з традиційними повчальними, а справді з компетентними промовами-роздумами, які, хочеться сподіватися, допоможуть банкірам зорієнтуватися і вижити в надто складних і заплутаних перипетіях теперішніх кризово-економічних і суспільно-політичних реаліях нашої держави.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

... А біржа обслуговує своїх

НА ПЕРШИЙ інвестиційний форум-ярмарок «Донбас-інвест-97» у Донецьку було подано понад дві сотні інвестиційних пропозицій. І хоча такі заходи негайних результатів не обіцяють, велика кількість бізнесменів, політиків, учених, які прибули на форум, промовляє сама за себе.

— Ви питаєте, чи вклав би я гроші в наші підприємства, — уточнює Майкл Шефер, сенатор зі США. — Сьогодні, ймовірно, ні. Завтра — так.

На думку голови Національного агентства з реконструкції і розвитку Романа Шпека, велика ємкість внутрішнього ринку, значний експортний потенціал і високий рівень кваліфікації робочої сили роблять регіон привабливим для капіталовкладень, причому не обов'язково іноземних. Добра половина проектів потребувала докладнішого вивчення. Це передовсім бізнес-плани, пов'язані з енергозбереженням, сільським господарством і харчовою промисловістю, традиційними галузями експорту Донбасу (металургія та хімія). Актуальним залишається розвиток рентабельних шахт і створення нових робочих місць для гірників шахт, що закриваються, проекти видобутку метану з вугільних пластів.

Під час форуму на Донецькій фондовій біржі відбулися торги з продажу державних пакетів акцій 14 підприємств, виставлених Фондом держмайна. Обсяг продажу становив 35 тисяч гривень. Торги на вторинному ринку цінних паперів принесли ще 70 тисяч гривень. Гроші не бозна-які, але, зазначив голова Донецької облдержадміністрації Віктор Янукович, усі покупці акцій — наші співвітчизники. Вони дедалі менше покладаються на державу й активніше прокладають власну дорогу до світлого майбутнього.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Біг по колу

(Штрих до портрета Співдружності)

***Після** розвалу Союзу на його території виникло багато «гарячих» точок. По допомогу, за старою звичкою, «ходаки» потяглися до колишнього старшого брата. Мирити непримиренних, ввівши на їхні території російські війська, виявилося досить вигідно для відновлення колишнього авторитету Центру (особливо для демонстрації своєї нової сили Заходу). Однак бравий процес врегулювання конфліктів «під крилом» двоголового орла явно затягнувся. І претензії країн СНД до свого головного миротворця набувають характеру «заколоту на кораблі».*

Тому на порядок денний зустрічі президентів СНД у столиці Молдови було винесено питання про створення комітету з конфліктних ситуацій. Однак розв'язання цього питання звелося до різкої критики на адресу керівництва Росії з боку президентів Грузії Едуарда Шеварднадзе, Молдови Петру Лучинського та Азербайджану Гейдара Алієва. Відповідно Едуард Шеварднадзе висловив невдоволення в зв'язку з невиконанням обіцянок миротворців СНД щодо подій у Абхазії, Лучинський — щодо проблеми Придністров'я, а Алієв — Нагірного Карабаху. Наявність органу з врегулювання конфліктних ситуацій за участю експертів різних країн Співдружності необхідна. За це висловилися всі одинадцять президентів, серед яких і Президент України Леонід Кучма: «Є очевидний дефіцит досвіду відвернення внутрішніх конфліктів та виходу з кризових ситуацій, що вже створилися». Необхідно відзначити, що Україна жодною мірою не прагне «відбити шматок хліба» у Росії, але Президент України завжди відзначав готовність Києва брати більш активну участь у розв'язанні конфліктів, зокрема в ролі спостерігачів. Але тільки якщо на це буде мандат ООН чи ОБСЄ.

Кишинівське «ходіння по муках» питання про створення комітету СНД з конфліктних ситуацій почалося ще з засідання ради міністрів закордонних справ СНД. Міністр закордонних справ Росії Євген Примаков виступив з пропозицією, щоб такий комітет став оперативним і навіть «командно-адміністративним». Зрозуміло, що така жорстка позиція не була підтримана ніким з глав зовнішньополітичних відомств, крім... Таджикистану. Альтернативну пропозицію про створення комітету як консультативного органу, що аналізує ситуацію і виробляє рекомендації, було «спущено на гальмах» і передано на розгляд главам держав. На жаль, президентам, що нарешті зважилися сказати один одному все, що вони думають про СНД, було не до вирішення долі комітету і питання перейшло «в спадок» прем'єр-міністрам. До речі, разом з порядком денним президентської зустрічі...

Глави урядів країн СНД в Кишиневі вирішили як завжди мудро: висловилися за доопрацювання питання про створення комітету з конфліктних ситуацій в Співдружності. На цьому, третьому за два дні, обговоренні лише одного з півтора десятка питань у Росії й Таджикистану з'явився ще один союзник в особі прем'єра Казахстану Нурлана Балгімбаєва, котрий виступив проти пропозиції більшості зробити новий орган СНД суто консультаційним, тому що це створить «ще один неробочий і недієздатний комітет». «Перша скрипка» Росії Віктор Черномирдін підтримав Нурлана Балгімбаєва, зазначивши, що Росія «не звикла створювати недієздатні органи».

На жаль, такий вердикт не здивував нікого і ще раз підтвердив очевидну відсутність подальших перспектив СНД: якщо не проходить пропозиція Росії, то знімається все питання, яким би важливим воно не було. Що ж до недієздатних органів...

Отож остаточне розв'язання долі нової структури СНД знову залежить від президентів країн Співдружності. Якщо їхня зустріч на позачерговому саміті в січні відбудеться...

Яна СТАДІЛЬНА.

Кишинів — Київ.

Щоб пам'ятали...

***Ми НЕ** збираємося «замітати сліди» минулого, а, навпаки, маємо намір їх залишити — така була відповідь голови бундестагу Ріти Зюсмут на запитання кор. ІТАР-ТАКС щодо подальшої долі написів, зроблених радянськими солдатами на будинку рейхстагу в Берліні.*

Реконструкцію цієї монументальної споруди, котра має 1999 року стати постійним місцем роботи німецького парламенту, вважають тут одним з центральних проектів у ході підготовки до переїзду керівництва країни на береги Шпрее. Не тільки через те, що він — один з найдорожчих (на його реалізацію надано загалом 600 млн. марок), а й тому, що сама будівля має величезне символічне значення для єдиної Німеччини. Тут, як зазначила Ріта Зюсмут під час відвідання будівельного майданчика в центрі Берліна, «минуле й сьогодення поєднуються заради прийдешнього».

Будинок рейхстагу — це справді наочне свідчення багатьох етапів німецької історії. Споруджений за проектом архітектора Пауля Валлота 1894 року, він бачив і проголошення Республіки у дні революції 1918 року, і пожежу в січні 1933-го, що знаменувала прихід до влади нацистів, і червоний прапор, піднятий у травні 1945-го радянськими солдатами як символ перемоги над фашизмом.

Про ті травневі дні нагадують численні написи, що стали свідченням бойового шляху багатьох людей, які пережили злигодні війни і здійснили історичний подвиг. Хоча солдати, залишаючи пам'ять про себе, послуговувалися здебільшого крейдою, уламками цегли чи обгорілими головешками, деякі «автографи» збереглися напрочуд добре, наче зроблені вчора. Написи, найбільш ранній з яких датовано 2 травня 1945 року, було виявлено вже в наші дні під час реставраційних робіт і очищення будівлі від напиленого в 60-ті роки азбесту. Німецька влада вирішила зберегти їх. Адже радянські солдати пройшли нелегкий шлях, і здійснене ними гідне того, щоб про нього пам'ятали.

Написами зацікавилися й історики. Їх ретельно зафіксовано, перекладено. А коли будівлю буде передано в експлуатацію і вона стане доступна для широкого загалу, всі бажаючі зможуть побачити промовисті свідчення не такого вже й далекого минулого, про яке не варто забувати.

Хроніка. Факти. Події

● *Київ*

І 300 мільйонів — не межа

У виставковому залі Міністерства зовнішньоекономічних зв'язків і торгівлі триває виставка «Чеська Республіка — ваш партнер». Напередодні її відкриття у посольстві Чехії в Україні відбулася прес-конференція. У ній узяв участь Надзвичайний і Повноважний Посол ЧР в Україні Юзеф Врабець, який днями вручив вірчі грамоти нашому Президентові.

«Чеська Республіка надає величезного значення розвитку добрих відносин з Україною, — зазначив пан Врабець. — Україна входить у двадцятку країн, з якими Чехія насамперед прагне налагодити співробітництво. Економічні системи двох держав доповнюють одна одну. Тому й спостерігається такий інтерес до співпраці».

«Щодо СНД, — продовжив тему директор виставки, співробітник відділу країн Балтії та СНД Міністерства промисловості і торгівлі ЧР Ян Гроник, — то Україна посідає друге місце після Росії за величиною товарообороту з Чехією. За 9 місяців він сягнув майже 300 мільйонів доларів». Але, на думку пана Гроника, це не межа.

У виставці беруть участь 57 фірм, а також машинобудівні заводи і банки.

● *Грозний*

Викрадають людей спецслужби?

Керівник антитерористичного центру Чечні Хункарпаша Ісрапілов вважає, що викраденнями людей у республіці займаються російські спецслужби і, зокрема, секретар Ради безпеки Дагестану Магомед Толбоєв. Про це він заявив агентству ІТАР-ТАКС. «У нас є офіційні документи, що підтверджують причетність Толбоєва до цих злочинів. Якщо він з'явиться на території Чечні, його буде заарештовано», — сказав Ісрапілов. Секретар Ради безпеки Дагестану Магомед Толбоєв у категоричній формі відкинув висунуте проти нього звинувачення. Він назвав його абсурдним і позбавленим усякого здорового глузду.

● *Пхеньян*

Злодіїв «ставитимуть до стінки»

Північнокорейський керівник Кім Чен Ір віддав розпорядження публічно розстрілювати всіх, кого буде спіймано на крадіжці на виробництві. Масштаби розкрадань набули в КНДР загрозливих розмірів, — повідомив у Сеулі високопоставлений представник південнокорейського уряду, який побажав, щоб його ім'я не згадували в пресі.

● *Тегеран*

Нафта ще не пішла. Але протести — вже

Іран висловив «рішучий протест» у зв'язку з «односторонніми діями» Азербайджану щодо розробки природних багатств Каспійського моря. Як ідеться в заяві іранського МЗС, «такі кроки суперечать інтересам інших прибережних держав, вони неминуче завдадуть шкоди співробітництву в регіоні». «Проста етика вимагає справедливої експлуатації ресурсів Каспію з урахуванням необхідності охорони навколишнього середовища. Запаси нафти і газу у внутрішньому морі належать усім прикаспійським країнам і мають експлуатуватися на основі норм міжнародного права», — наголошено в документі.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Олександр ТАРАКОВ,
«Голос України» (з Алмати)

«БАРС» ВИХОДИТЬ НА СТЕЖКУ?

У республіці почалося обговорення нової стратегії Нурсултана Назарбаєва, викладеної в посланні Президента до народу «Казахстан—2030». У цій довготерміновій програмі виділено сім пріоритетних напрямів розвитку, таких, як національна безпека, консолідація суспільства, економічне зростання на базі ринкової економіки з високим рівнем інтеграції тощо.

Цікаво, що, за аналогією до азіатських «тигрів», документ визначає символічний «котячий» статус республіки. Казахстан відтепер образно іменується «барсом». Хоча й із застереженням: до барса треба ще дорости.

Дайте їм час!

Дослівно

«Боротьба за майбутнє Росії». Так назвав перший заступник державного секретаря США Строуб Телботт свою статтю, опубліковану в газеті «Уолл-стріт джорнел». У ній високопоставлений дипломат розмірковує про долю Росії і про її зовнішню політику із США та країнами СНД.

Найважливіша сфера зовнішньої політики, зокрема, вважає Телботт, — її відносини з новими незалежними державами, які лише шість років тому були частиною Радянського Союзу. У цій галузі, за його словами, також відбуваються «сприятливі і такі, що вселяють оптимізм, події». Серед них він назвав «історичний візит» президента Єльцина до Києва у травні і зусилля Росії з урегулювання конфлікту довкола Нагірного Карабаху. «Готовність Росії до інтернаціоналізації зусиль із гарантування безпеки вздовж своїх кордонів, а не прагнення монополізувати це право, може стати хорошою передумовою для досягнення міцного врегулювання інших конфліктів в Молдові, Грузії і Таджикистані», — пише Телботт.

Політика Сполучених Штатів «орієнтована на молодих громадян Росії, котрі мають визначитися, що вони собою становлять, на чиєму боці, як вони бачать себе у відносинах з Європою і рештою світу, — наголошено в статті. — Якщо коротко, то зміст політики США полягає в такому: дайте їм час. Дайте їм час закріпити реформи — те позитивне, що відбулося останніми роками!».

Недооцінювати значення вугілля — БЕЗУМСТВО

Сьогодні вугільна промисловість України нагадує організм, що стікає кров'ю

Це дуже точне порівняння навів голова Центрального комітету профспілки вугільників В. Держак на зустрічі народних депутатів України від вугільних регіонів з головами профспілкових комітетів галузі, коли вироблялася загальна думка щодо проекту бюджету на 1998 рік.

Ще недавно крах вугільної промисловості намагалися виправдати тим, що її, мовляв, загублено вчора, нині пожинаємо лише плоди минулого. Безумовно, прорахунки у вуглевидобувній галузі були, але їх не зрівняти з нинішнім станом справ, з байдужістю держави до вугільної промисловості.

А розвал очевидний. Ось динаміка видобутку вугілля за останні шість років: 1991 р. — 135 млн. т, 1992 р. — 133 млн. т, 1993 р. — 115 млн. т, 1994 р. — 94 млн. т, 1995 р. — 83 млн. т, 1996 р. — 71 млн. т. Хоча загальновідомо — щоб забезпечити мінімальні потреби народного господарства, має бути більш як 120 млн. т.

А що сьогодні? Навіть наявні виробничі потужності, що дають змогу видобувати щорічно 121 млн. т вугілля, використовуються лише на 56,2%. Фахівці стверджують, що в Україні запасів вугілля — мінімум на триста років. То чому ми закуповуємо вугілля за кордоном? Хто зацікавлений у поступовому згортанні вугільного виробництва?

1995 року до України було завезено близько 16 млн. т вугілля! В Польщі, Росії ми готові забезпечувати робочі місця, люб'язно надавати валютні кошти за вугілля, не вкладаючи у власну вугільну промисловість навіть мінімальні гроші. Чому на закупівлю імпортного вугілля гроші є, а на розвиток власної вугільної промисловості їх не знаходять? Звісно, можна сказати, що закупівля вугілля за кордоном обходиться дешевше, аніж видобуток власного. Але ж різниця невелика. І якби гроші вкладали у розвиток вітчизняної вугільної промисловості, то й наше вугілля стало б дешевше.

Останнім часом приймалося чимало правильних, життєво необхідних рішень щодо вугільної промисловості. Це й «Програма вугілля до 2005 року», і постанови Кабінету міністрів № 463, № 45 від 02.02.95 р., № 620 від 09.08.95 р., постанова Верховної Ради України від 05.10.95 р. тощо.

Але де на ділі ці розумні, грамотно підготовлені рішення? Вони залишилися на папері, ніхто не відповів за їхній провал. А в результаті не введено в дію близько ста очисних вибоїв, що зриває стабільну роботу енергетичного комплексу.

Для нормальної роботи енергетиків потрібно 110—120 тис. т вугілля за добу. Сьогодні на електростанції надходить лише 60 тис. т.

Старіє шахтний фонд, близько 80 шахт працюють без реконструкції більш як 20 років. Приватизаційний розгул позбавив галузь централізованого матеріально-технічного постачання. Відділи постачання взагалі «виходилено» з підпорядкування Міністерства вугільної промисловості.

Кризовий стан галузі обумовив низку серйозних соціальних проблем. Через падіння обсягів виробництва відбувається зниження рівня заробітної плати шахтарів. Порівняно з іншими галузями, їхня зарплата — у другій десятці загального списку. До того ж її не отримують по 3—4 місяці!

Вугільну промисловість постійно лихоманять страйки, інші акції протесту проти хронічних затримок заробітної плати, умисного руйнування галузі. Ось і сьогодні в моєму виборчому окрузі триває страйк на шахті «Олександр-Захід», де гірники вимагають погашення заборгованості у заробітній платі за сім місяців.

Нині шахтарів — робітників найважчої праці — позбавлено елементарного: гарантованих, вчасних виплат, можливості лікування та оздоровлення (бо об'єкти охорони здоров'я прискорено комерціалізуються). Шахтар не має змоги пройти курс лікування в санаторіях, профілакторіях, призначених для лікування профзахворювань, а шахтаря-пенсіонера з багаторічним стажем «посаджено» на злиденну пенсію. Нерозв'язаною проблемою стала виплата регресів за втратою працездатності.

На очах відбувається руйнування соціально-культурної сфери вуглевидобувної галузі, до того ж дедалі частіше лунають пропозиції про передавання житла, дитячих садків, клубів на баланс місцевих органів влади, де, як відомо, коштів немає.

Галузь втрачає найпідготовленіших, кваліфікованих фахівців. Якщо середньоспискова чисельність трудящих вугільної промисловості 1991 року становила 939 тис., то 1997 року — лише 630 тис., чисельність промислово-виробничого персоналу за 6 років зменшилася на 228 тис., гірників очисного вибою — на 41 тис., прохідників — на 21 тис. У вугільних вибоях уже рідко можна зустріти робітників молодших 30 років.

Протягом кількох років декларується ідея реформування вугільної промисловості. Міністерство вугільної промисловості прийняло концепцію структурних перетворень галузі. Поряд із запровадженням нових, реконструюванням 25 шахт, плановано закриття 80 нерентабельних шахт, причому 38 — першочергово.

Безумовно, реструктуризація потрібна, але не як засіб звільнення бюджету «від важкого навантаження», а як необхідність збільшення видобутку вугілля, забезпечення країни власним вугіллям. Перед тим, як приймати рішення про закриття шахт і розрізів, треба було б передусім врахувати головний аспект — забезпечення соціального захисту шахтарів і членів їхніх сімей, підготовку нових робочих місць. У цьому процесі не повинно бути поспіху. В Англії пішло на реструктуризацію більш як 25 років.

Варто загострити увагу і на таких передбачуваних наслідках закриття шахт, як передавання об'єктів соцпобутсфери в «інші руки». Кому дістанеться житловий фонд, обладнання, техніка тощо? Чи є гарантія, що, вийшовши із складу об'єднання, шахта, яка видобуває надякісне вугілля, утримається на плаву, і чи буде охоплено увагою держави шахтарські селища?

Сьогодні необхідно розробити механізм економічного та адміністративного впливу, з допомогою якого вдалося б погасити заборгованість у заробітній платі, розв'язати проблеми взаєморозрахунків, неплатежів. Питома вага продукції, оплаченої грошовими коштами, в загальному обсязі продукції, робіт і послуг за 1996 рік становила лише 22%, а за 8 місяців 1997 — 25,3%.

Заборгованість за відвантажене вугілля зростає. На тлі повсюдної бартеризації це призвело до величезної кредиторської заборгованості в 6021 млн. грн. Багатоканальна мережа розрахунків, і в тому числі тіньових, породила безконтрольний рух грошей і відкрила можливість незаконного збагачення.

Під час згаданої наради не раз лунала думка, що не виконуються не тільки постанови Кабінету міністрів (з восьми невиконаних постанов 5 знято з контролю), а й укази Президента. Доповідачі із занепокоєнням говорили про неефективну роботу Державної міжвідомчої комісії із соціально-економічних проблем у вугільній промисловості та очевидну некомпетентність під час прийняття економічних рішень з гострих питань.

Між тим, вугілля — це єдиний надійний власний енергоносій України, і не тільки на найближчу, а й на віддалену перспективу. В структурі запасів органічного палива воно посідає перше місце — 95%. Нині в світі близько половини всієї електроенергії (а в США понад 60%) виробляється на теплових електростанціях. Із урахуванням співвідношення запасів у надрах основних видів органічного палива світова енергетика орієнтується на вугілля — гарант енергетичної безпеки.

Саме тому практично в усіх країнах видобуток вугілля дотаційний. У розрахунку на одну тонну дотація становить (у доларах США): в Німеччині — 70, Франції — 98, Португалії — 37, Іспанії — 20, а в Україні... лише 7,2 (!). І це порівняно з тими країнами, де не тільки значно кращі гірничо-геологічні умови, а й розв'язано більшість соціальних питань. 1991 року в Україні дотація на вуглевидобуток становила 200%, 1996-го — вже 22,2%, а 1997-го — 18,6%.

Виходить, що держава свідомо руйнує галузь, прирікаючи працюючих у ній на злидні.

Вугільну галузь треба рятувати і починати слід з достатнього фінансування, реальної державної підтримки, а також створення умов для оплати за вугільну продукцію, що реалізується.

Верховна Рада України почала обговорення державного бюджету на 1998 рік. Для підтримки вугільної промисловості Кабінетом міністрів заплановано лише трохи більше як 1,3 млрд. грн. Це на 600 млн. грн. менше, аніж 1997 року, що, на наш погляд, призведе до підриву енергетичної бази країни, деградації галузі, до нарощування соціальної напруги не тільки у вугільних регіонах, а й по всій Україні. Розрахунки фахівців показують: щоб Україна не опинилася в морозі, не залишилася без тепла, треба надати з держбюджету не менш як 4,8 млрд. грн.

У бюджеті дуже важко передбачити такі кошти, і все-таки народні депутати зобов'язані піти на те, щоб узаконити фінансування вугільної промисловості в повному обсязі, нехай навіть за рахунок перерозподілу коштів.

Євген КРАСНЯКОВ,
народний депутат України по Горлівсько-Калінінському виборчому округу № 118, член фракції «Комуністи України за соціальну справедливість і народовладдя».

Нам відповідають

МЕНШЕ ТРАКТОРІВ, ХОРОШИХ І РІЗНИХ!

Нелегальним Кулібіним — бій

Маленька заміточка в «ГУ» за 13 вересня «Зібрав тракторець і сам не радий» спричинила несподіваний резонанс. Її автор — простий український екс-колгоспник — нічого крамольного не чинив. Крім одного: зібрав тракторець. Не із списаного танка чи уламків космічної станції, звісно, а з елементів металобрухту, який і досі масово іржавіє на колгоспних територіях, мабуть, починаючи з того часу, коли в першому колгоспі загуркотів нічийний тракторець. «Валялося на колгоспних ланах безліч різної техніки. Не було потреби її ремонтувати, бо легше придбати нову», — пояснює автор.

Наївний черкаський Кулібін гадав, що власний тракторець йому минеться! Але недремне контролююче око швидко взяло нелегальний об'єкт на червоний олівець: «Тепер від мене вимагають зареєструвати мій витвір, мати документи на кожну деталь та ще й фотографію трактора».

Людям, далеким од тракторців, такий поворот може видатися натяжкою: не кулеметні ж вузли, їй-Бо, по вибалках валяються. А тракторець в епоху мовби вже й фермерства — як промінь світла в темному пасивному постколгоспному царстві. Однак начальник інспекції Держнагляду Черкаської облдержадміністрації М. Міненко іншої думки. Він повідомив, що згідно з пунктом 14 «Правил

державної реєстрації та обліку тракторів, самохідних шасі, самохідних меліоративних та дорожньо-будівних машин і тракторних причепів», погоджених з МВС, затверджених Мінсільгосппродом і зареєстрованих Мін'юстом 1994 року, самостійно складені машини дозволено реєструвати на підставі документів, які підтверджують законність придбання базових вузлів, агрегатів і деталей. Отже, треба мати довідку-рахунок торговельної організації, квитанцію прибуткового касового ордера, накладну й приймально-здавальний акт підприємства, установи чи організації. А ще саморобна машина має відповідати технічним вимогам, бо інакше спецкомісія Держтехнагляду її справедливо не зареєструє, державного номерного знака не видасть і реєстраційного свідоцтва теж, навіть коли злополучні квитанції ви маєте.

Тож автору замітки, «який з відомих причин не назвав себе», начальник інспекції пояснює: «Реєстрацію тракторів, складених із вузлів, агрегатів і запчастин, добутих власником за принципом «Все кругом колгоспне, все кругом своє», органи Держтехнагляду не проводять».

Принагідно нас поінформували, що нині в області зареєстровано близько 5 тисяч тракторів різних марок, зокрема 170 саморобних. За інформацією із неофіційних джерел відомо, що, крім цього, приватні нелегали експлуатують ще десь з тисячу незареєстрованих тракторів і причепів. Згідно зі статтею 34 Закону «Про дорожній рух» експлуатацію такого транспорту заборонено. Як знайдуть, то примусово вилучать. Інспекція разом з ДАІ та міліцією «проводить роботу щодо виявлення таких тракторів, які будуть вилучені в установленому законом порядку».

Що ж, вилучати — не складати. І вже точно не орати колишнє колгоспне поле.

Людмила ІВАНЕНКО.

Арбитражным судом Луганской области (348000, г. Луганск, пл. Героев Великой Отечественной войны, 3-а) возбуждено дело № 05/307-11/212б о банкротстве открытого акционерного общества «Шахта им. В. В. Вахрушева» ГКХ Ровенькиантрацит (г. Ровеньки, Луганской области, пос. Ясеновский, р/с 00205605 в отделении Проминвестбанка г. Ровеньки, МФО 304502).

Заявления кредиторов и санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Севастополя (335000, Севастополь, ул. Суворова,21) возбудил дело № 173/6 о банкротстве ООО «НПП «Флайт», р/с 1467514 в Севастопольском филиале АППБ «Аваль», МФО 324504, код ОКПО 23433397, юридический адрес: ул. Ревякина, 11-а, кв.1.

Претензии предъявляются в течение одного месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Донецької області (Донецьк-105, бул. Пушкіна, 34) порушив справу № 2/4-27 б про визнання банкрутом Артемівської міжрайбази Донецької ОСС (Артемівськ, пров. Первомайський, 152), р/р 460112 в АК АПБ «Україна», МФО 334538, код ОКПО 09334530. Заяви кредиторів приймають у місячний термін.

Арбітражний суд Черкаської області (257000, Черкаси, бульвар Шевченка, 307) порушив справу № 779/8 про банкрутство приватного малого підприємства «Стефанія» (Черкаси, вул. Корольова, 12, кв.12; р/р 1468242 в Черкаській філії «Приватбанку», МФО 354347).

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів протягом місяця з дня публікації оголошення.

Открытое акционерное общество «Инновационно-промышленная компания», находящаяся по адресу: г. Днепропетровск, ул. Ленинградская, 68, сообщает о своем закрытии.

Претензии принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления в газете.

Загублене свідоцтво про реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності за № 3997 від 14.07.1997 р. на ім'я Маккі Світлани Леонідівни, видане Залізничною райдержадміністрацією м. Києва, вважати недійсними.

Арбитражный суд Харьковской области (Харьков, ул. Сумская, 64) возбудил дело № 5564/7-11 от 06.10.97 г. о банкротстве общества с дополнительной ответственностью «Радуга».

Юридический адрес: 310082, г. Харьков, пр-т Московский, 218, кв. 15. Р/с 030467265 в акционерном коммерческом банке «Европейский», МФО 351845, код ОКПО 21190619.

Претензии принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражним судом Вінніцької області (Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушено справу № 69/2 про банкрутство малого колективного підприємства «Орхідея» (с. Скарженці, р/р 000606729 в Хмільницькому відділенні АК АПБ «Україна», МФО 302344).

Письмові заяви з майновими вимогами до боржника приймаються згідно із Законом про банкрутство.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым по заявлению ГНА в Симферопольском районе возбудил дело № 2751-9 о признании банкротом МП «Реал» (Автономная Республика Крым, г. Симферополь, ул. Глинки, 55, р/с 1468774 в ЖДО АК АПБ «Украина», МФО 324281, ОКПО 13775582).

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями и предложениями в течение месяца со дня опубликования объявления по адресу: 333000, Симферополь, ул. К. Маркса, 18, Арбитражный суд Автономной Республики Крым.

Арбитражный суд Харьковской области (310022, Харьков, ул. Сумская, 64) возбудил дело № 5421/7-11 о банкротстве частной сельскохозяйственной фирмы «Март» (Харьковский район, с. Терновая; расчетный счет 100644252 в Киевском отделении АКБ СР «Укрсоцбанка»).

Претензии принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

У зв'язку з ліквідацією відкритого акціонерного товариства Закарпатська інвестиційна компанія «ЗакарпатІНКОМ» претензії приймають за адресою: Ужгород, вул. Собранецька, 90, протягом двох місяців з дня публікації оголошення.

В номер

● *Київ*

«Покинуті» — аж ніяк не покинуті, а операція — не експеримент

Викривленою назвав заступник директора Українського науково-дослідного інституту нейрохірургії Віталій Цимбалюк інформацію, опубліковану в іспанській газеті «Ель Паїс», про експерименти над мозком покинутих дітей.

Насправді, за словами Віталія Цимбалюка, в деяких медичних установах України, зокрема й в Інституті нейрохірургії, проводять лише такі сучасні операції на мозку, які поліпшують фізичний стан людини і аж ніяк не впливають на її особистість. Що стосується дітей, то будь-які методи для їх лікування застосовують лише з письмового дозволу батьків. А щодо слова «покинутий», то воно якщо десь і вживалося, мало зовсім інший зміст, ніж це випливає з публікації іспанської газети. Йшлося, певно, про хвору дитину, котру лікарі вважали безнадійною, але все одно боролися за її життя, повідомляє ДІНАУ-Укрінформ.

● *Донецьк*

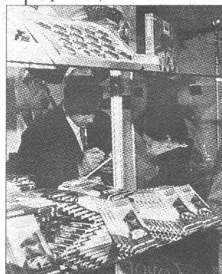
Або без роботи, або без зарплати

За два місяці кількість безробітних у Донецькій області збільшилася в 1,5 раза і досягла 69 тисяч осіб, повідомив заступник голови облради Олег Рибаков. Утім, для багатьох, хто залишився за бортом, альтернатива не має привабливого вигляду: 80 відсотків підприємств заробітну плату видають із затримкою. Вже нині очевидно, що загальну суму заборгованості по області — 683 мільйони гривень — до кінця року погасити не вдасться.

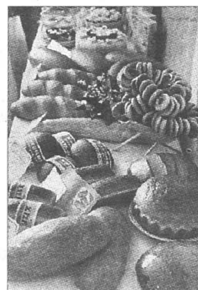
Знак благодійності як елемент захисту вітчизняного виробника

Нині на упаковці товарів, що їх виробляють в Україні, не побачиш універсального знака, який гарантував би високу якість продукції — чогось на кшталт Знака якості часів колишнього Союзу. Хоча, власне, і знайомий більшості з нас п'ятикутник, як тепер переконалися, зовсім не гарантував відповідності позначених товарів світовим стандартам. І все ж, наявність Знака якості свідчила про те, що продукт помітно вирізняється на тлі менш якісних аналогів.

Сьогодні, коли часи п'ятикутника та незрозумілих «гостівських» цифр і абревіатур канули в Лету, пересічному споживачеві важко судити про те, чи відповідає та чи інша продукція навіть елементарним санітарним нормам, не кажучи вже про світову якість. Щоправда, на упаковці деяких товарів, вироблених на підприємствах нашої держави, з'явився так званий штрих-код із зашифрованою інформацією про основні параметри продукту. Проте далеко не всі з нас можуть розшифрувати ці відомості. Хочеться чогось простішого, що відразу впадало б в око, переконуючи у добротності вподобаної речі. Скажімо, на Заході поряд із незамінним штрих-кодом на упаковках товарів використовуються відомі загалові символи. Мабуть, багатьом доводилося бачити на товарах, **вироблених у країнах Європи, значок «екологічно чиста продукція».**

Чимало таких товарів виробляється і в Україні. До того ж, **вони не лише не шкодять, а й** сприяють оздоровленню людини, мають лікувальні властивості. Підтримати вітчизняних виробників такої продукції вирішили активісти Міжнародної асоціації «Допомога родинам Чорнобиля», що під егідою Ватутінської райдержадміністрації столиці до сумних роковин атомної катастрофи традиційно влаштовує виставки-конкурси медичних препаратів, лікувальних засобів та харчових продуктів, що сприяють виведенню радіонуклідів з організму людини. Продукція кращих експонентів нагороджується запатентованим у Державній агенції авторських та суміжних прав України Знаком благодійності. На відміну від згадуваного вище п'ятикутника якості, котрий, окрім колишнього Радянського Союзу, котирувався (та й то «добровільно-примусово») лише у країнах колишнього соціалістичного табору, нагорода Міжнародної асоціації «Допомога родинам Чорнобиля» офіційно визнана у ста сорока державах світу. Щоправда, із нагороджених Знаком благодійності підприємств України поки що тільки столичний хлібокомбінат № 6 акціонерного товариства «Київхліб» експортує продукцію в далеке зарубіжжя. Це чотири види печива та пряників з еламіном — **унікальним продуктом із морської капусти, розробленим вітчизняними науковцями. Поступово виходять на світовий** ринок й інші підприємства, нагороджені Знаком благодійності. А всього їх майже два десятки. В основному це заводи, фабрики та науково-дослідні установи Києва, Харкова, Білої Церкви. Виготовляють вони кондитерські та хлібобулочні вироби, масло, маргарин, вітамінізовані напої із використанням еламіну, бетакаротину та інших харчових добавок, які сприяють виведенню радіонуклідів з організму людини. Серед нагородженої продукції й чимало унікальної діагностичної апаратури,

медичних препаратів, які не мають аналогів у світі. Як, скажімо, розроблений українськими науковцями «Ентеросгель», що відкрив новий напрям у світовій медицині, а також хірургічний клей, створений науковою лабораторією під керівництвом академіка, доктора медичних наук професора Кузьми Веремієнка.

На думку організаторів акції підтримки вітчизняних виробників харчових продуктів з лікувальними властивостями, відтворення Знака благодійності на упаковці нагородженої продукції сприятиме її реалізації в Україні та за кордоном. Крім того, згідно з чинним законодавством існують пільги у рекламуванні таких товарів. Є надія, що буде прийнято закони, які гарантуватимуть і певні пільги в оподаткуванні.

Владислав ОБУХ.

Колектив холдингової компанії «Київміськбуд» висловлює глибоке співчуття голові правління відкритого акціонерного товариства «Київбудтранс» Ручку О. М. з приводу тяжкої втрати — передчасної смерті його дружини

Алли Сергіївни.

Роботящим умам, роботящим рукам

Ушанувати справжніх трудящих господарів землі, всіх, хто попри негаразди сьогодення працює на совість, для нашого з вами продовольчого достатку. Цими благородними намірами покликане до життя спільне рішення Біржового комітету Української аграрної біржі та редакції газети «Сільські вісті» — започаткувати Всеукраїнський огляд-конкурс на звання кращого за професією серед трудівників села.

Конкурс триватиме до березня наступного року і завершиться в Києві Всеукраїнським зльотом переможців. А за цей час такі акції буде проведено в усіх районах та регіонах України. Вже в переддень свята працівників агропромислового комплексу в деяких районах буде підбито перші підсумки оглядів-конкурсів. Зокрема, на Черкащині — в Чигиринському, Кам'янському та Чорнобаївському районах.

Почесними дипломами, пам'ятними призами, добрими словами на газетних сторінках відзначатимуть кращих хліборобів і механізаторів, тваринників і садівників, фермерів і керівників господарств. Окремої відзнаки удостояться жінки — господині багатодітних сільських родин, які дають зразковий лад своєму обійстю. Переможців визначатимуть конкурсні комісії, куди ввійдуть представники органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, знані в регіоні люди. А остаточні підсумки Всеукраїнського огляду-конкурсу підіб'є Координаційний комітет, який, крім ініціаторів цієї масштабної акції, об'єднав керівників Ліги підприємців АПК, банку «Україна», Українського аграрного університету, низки відомих у країні сільськогосподарських підприємств. На переможців чекають почесні дипломи, пам'ятні медалі та цінні подарунки.

На думку одного з ініціаторів цього благородного почину, голови Біржового комітету Української аграрної біржі Богдана Губського, Всеукраїнський огляд-конкурс має відродити національну традицію глибокої шани до людей, які дбають про наш щоденний хліб, підняти з напівнебуття суспільну мотивацію сумлінно працювати, чесно виконувати свій обов'язок. Ось чому, за словами Богдана Губського, організатори конкурсу подбають про вшанування сільських ветеранів, особливо тих, хто нині мешкає в будинках престарілих. Водночас буде гідно відзначено випускників сільських середніх шкіл: переможці олімпіад зможуть стати студентами провідних вузів — стипендіатами Української аграрної біржі або її засновників.

Вітчизняний стиль

Магістральний курс паперового велета

Ще за часів Союзу маленьке містечко Понінку Полонського району на Хмельниччині знали на всіх неосяжних просторах — місцевий картонно-паперовий комбінат виготовляв для школярів усіх народів учнівські зошити. Відправляв мільярдами. І тисячами тонн приймав папір з різних куточків СРСР та з-за кордону.

З розпадом Союзу на комбінаті почали виникати проблеми не тільки з постачанням, а й зі збутом. Потрібно було переорієнтовувати виробництво. У першу чергу, взялися налагоджувати випуск власного паперу. Тут велику допомогу директорові комбінату М. Кваску подав його син — вчений Українського науково-дослідного інституту паперу Володимир Кваско.

Нині підприємство вперше в Україні спільно з російським «Спектром» та ізраїльським «Ніротеком» освоїло випуск самокопіювального паперу. Взявши на озброєння ізраїльсько-російські технології, обладнаний німецькими машинами комбінат почав замовляти компоненти для виробництва не в білоруських та російських товаровиробників, а в Україні. Відмовилися і від паперу, що мав поставлятися з Фінляндії, Бельгії, Швеції. Самі довели сіліконовий папір до світового стандарту. І перші десятки тонн вже відправили на експорт.

Слід віддати належне: комбінат ніколи не працював в одному напрямку. Паралельно у тому ж науково-дослідному інституті паперу виконувалося його замовлення на пошук технології виробництва фільтрувального паперу для харчових рідин. І, знову ж таки вперше в Україні, таку технологію було знайдено. Замість традиційного канцерогенного азбесту науковці впровадили базальтове супервolокно, яке виготовляють в Ірпені. Перший український фільтрувальний картон найкраще зарекомендував себе вже при випробуваннях на Харківському та Київському винних заводах. Про результати досліду довідались кримчани. Вони і замовили перших десять тонн фільтрувального картону. Та чутки швидші за телеграф. Вони вже дійшли і до радгоспів, що займаються первинною обробкою вин —фільтрацією. Тож і від них почали надходити замовлення.

Звісно, підприємство не відмовляється і від своєї традиційної продукції — шкільних зошитів. Постачає навіть у Середню Азію. Водночас дбає не лише про якість і дизайн, а й про те, аби партнер —постачальник сировини та різних компонентів — був українським. За твердженням директора підприємства Миколи Кваска, на Заході чи Сході можна купувати хіба що нові технології. І на цьому магістральному патріотичному курсі стоїть сьогодні Понінківський картонно-паперовий комбінат.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницька область.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 251298.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311213.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.